

1 **Fysioterapeutiska insatser och fysisk aktivitet för barn med CP som bor i norra Sverige – en**
2 **registerstudie utifrån genus och rättviseperspektiv.**

3 Bakgrund och syfte med studien:

4 Unga med funktionsnedsättning, särskilt rörelsehinder, rapporterar att de mår sämre jämfört med
5 unga utan funktionsnedsättning. Det kan bero på själva funktionsnedsättningen men det kan också
6 bero på till exempel för lite fysisk aktivitet. Flera studier visar att personer med CP är mindre fysiskt
7 aktiva än dem utan CP. Även olika typer av diskriminering kan försämra hälsan. Det finns till exempel
8 studier som visar att män och kvinnor behandlas olika i vården även när de har samma behov av
9 vård.

10 Emellertid finns få studier som handlar om barn och orättvisor inom habilitering och fysioterapi.
11 Syftet var därför att – utifrån ett genus och rättviseperspektiv - undersöka om och hur ofta barn fick
12 fysioterapeutiska insatser och intensivträning inom habiliteringen. Vi ville också undersöka hur ofta
13 fysioterapeuten var med vid insatserna eftersom vissa insatser kan göras av till exempel av föräldrar
14 eller skolpersonal. Barnens deltagande i fritidsaktivitet och skolidrott har också kartlagts, allt utifrån
15 kön, GMFCS-nivå, ålder, och landstingstillhörighet.

16 Metod och avgränsning:

17 Studien gjordes utifrån uppgifter från det nationella kvalitetsregistret CPUP. Barn och unga med CP
18 som bodde i de fem nordligaste landstingen år 2013 ingick i studien. Totalt var det 313 personer
19 mellan 0-18 år.

20 Resultat:

21 Resultaten visade att pojkar fick fysioterapeutiska insatser i högre grad än flickor och de fick
22 insatserna oftare än flickor. Det var också skillnad mellan olika landsting gällande om och hur ofta
23 barn fick fysioterapeutiska insatser och även i vilken typ av insatser de fick. Barn med svårare
24 rörelsehinder (GMFCS 4-5) hade oftare fysioterapeuten med vid fysioterapiinsatserna jämfört med
25 barn med mindre rörelsehinder. Resultaten visade också att barn med svårare rörelsehinder deltog
26 mindre i fritidsaktiviteter men det var ingen skillnad gällande skolidrott. Det var ingen skillnad mellan
27 pojkar och flickor gällande fritidsaktivitet men i skolidrott deltog flickorna mindre än pojkarna.

28 Diskussion utifrån studiens resultat:

29 Studien visade att pojkar fick mer fysioterapi än flickor. Det kan tyda på orättvisa – att flickor och
30 pojkar behandlades olika inom habiliteringen på liknande sätt som visats inom andra områden i
31 vården. Fysioterapiinsatserna skiljde sig åt beroende på vilket landsting barnen tillhörde vilket också
32 kan tyda på att de fick orättvisa förutsättningar för vård. Fysioterapeuten var med oftare vid insatser
33 för barn med svårare rörelsehinder vilket troligen kan förklaras av att dessa barn behövde mer stöd.
34 Att flickor deltog mindre än pojkar i skolidrott har setts i tidigare studier. Det kan tyda på att flickors
35 fysiska aktivitet inte prioriteras lika mycket som pojkars i samhället, och att flickor traditionellt inte
36 anses lika sportiga trots att aktiviteten är lika viktigt för deras hälsa. Det var ingen skillnad mellan
37 olika nivåer av GMFCS gällande skolidrott i denna studie. Det är glädjande då skolidrotten bör vara
38 anpassad så att alla kan delta.

39 I framtida studier bör fler landsting inkluderas samt kompletteras med studier som tydligare
40 beskriver barns, föräldrars eller fysioterapeuters upplevelser av rättvisa i fysioterapi och fysisk
41 aktivitet.